

SLOVENŠČINA, 9. teden

SREDA, 13. 5. 2020

UČNA TEMA: BRANJE V NADALJEVANJIH, TEŽAVE IN
SPOROČILA PSIČKA PAFIJA

Pa smo že pri šestem poglavju našega literarnega junaka Pafija.

Kot ponavadi se boste nekateri pridružili pri branju preko spleta. Tisti, ki se nam ne boste pridružili, pa lahko pravljico poslušate. Staršem bom poslala posnetek pravljičice. Če želite, pa jo lahko tudi sami preberete.

Po branju v zvezek za slovenščino napišite naslov

Kako je vol hotel vladati in zakaj ga je Pafi nalagal in

zgodbico ilustrirajte.

kako je vol hotel vladati
in zakaj ga je Pafi nalagal

V vasi Orehovica so imeli pri hiši številka pet tudi udoben star hlev. Ko je zunaj medlo in je zavijala burja, je kmet postavil Pafijevo hišico na varno v hlev in tako je Pafi lahko prezimil na toplem.

V hlevu je stanovalo pet krav in tri od njih so bile dostojanstvene gospe s telički. V enem kotu je bila ograda, kjer je dremal star in gluhi konj po imenu Zoran. V drugem kotu so stanovalе gospe kokoši in se kar naprej prepirale. »Kaj je slastnejše? Koruzno zrno ali pol deževnika?« Vmes pa je ves čas švigala bistra mišja družina po imenu Švigelj.

Pafi bi v tem hlevu preživel kar prijetno zimo, če ne bi

bilo vola. Vol je bil velik, zagoveden in v vsem svojem življenju ni prebral knjige ali razumel šale. Ker pa je imel petdeset kil več kot največja krava v hlevu, je bil prepričan, da mora vsem ukazovati. In to je tudi počel.

Kadar sta gospodar in gospodinja pokladala, je poveljeval: »No, gospe, kar jejte!« In ko so krave pojedle, je ukazal: »Zdaj pa prežvekujte!« Pafija je to malo pogrelo, saj bi krave jedle in prežvekovale tudi, če jim tega ne bi ukazal nekakšen važen vol. Vol je poveljeval tudi vsem drugim v hlevu. Na primer: »Kure! Kokodakajte!« Ali pa: »Miške! Hušk naokoli!«

Tudi s Pafijem je poskusil. Komaj je gospodinja končala molžo in ugasila luč, že je ukazal: »Pes! Takoj v koč! In spi do treh!« Pafi se je sicer res nameraval zavleči v hišico in malo zadremati, ampak ker mu je to ukazal vol, ga to sploh ni več veselilo. Zato je obsedel pred koč in se trudil, da ne bi zaspal. To je bilo sicer precej trapasto, ampak v Pafiju je trma kar kuhala. Kaj misli ta vol, da brez njega ne bi bili sposobni jesti in spati? Uf!

Vse bi še šlo, ko bi vol ukazoval le stvari, ki bi jih že tako in tako naredili. Huje je bilo, ko je začel ukazovati stvari, ki so ustrezale samo njemu. Na primer: v vratih je bila špranja in skozi to špranjo je včasih prav peklenško vleklo. Da bi to špranjo zamašili, se je vsakič nekdo postavil prednjo in jo s svojim telesom zatesnil. Vrstili so se drug za drugim, vol pa je razporejal, kdaj bo kdo na vrsti, tako da njemu sploh ni bilo treba k vratom.

No, in potem je prišla vrsta tudi na Pafija. Lepo pridno je pritisnil svoj kožušček na špranjo in z vso močjo tiščal, da veter ni mogel v hlev. Hu, kako je pihalo! Pafija je burja kar bičala in na tistem delu kožuščka, ki je gledal skozi špranjo, so se mu naredili ledeni koščki. Res je bilo grozno mrzlo in Pafi se je spomnil, da bi se obrnil in za nekaj časa zatisnil špranjo z drugo stranjo, ki je bila še topla. Ko se je obračal, je v hlevu spet zapihalo.

»Pes!« je zarjul vol. »Tišči špranjo, dokler ti ne ukažem drugače!«

»Saj sem se samo obrnil,« je pojasnil Pafi.

»Nimaš se kaj obračati, dokler ti mi ne ukažemo!« Ta vol se je počutil tako vladarsko, da je o samem sebi vedno govoril v množini.

»Pa se bom!« je rekel Pafi.

»Ne, pa se ne boš,« je rekel vol.

»Ja, pa se bom!« je rekel Pafi.

»Ne, ne boš. Ali pa te pomendram!« je rekel vol.

Pafi je pogledal vola črno kot oblak, rekel pa ni nobene, ker se je bal, da ga vol zares pomendra. In moral je tiščati špranjo precej dalj kot druge živali. Ko je bil že čisto premrl in leden in so tudi druge živali že godrnjale, je vol ukazal, naj ga zamenja krava Mici.

Potem je Pafi sedel pred kočo, gledal vola in v srcu mu je kлокotalo črno sovraštvo. Tega vola res figo briga, kaj občutijo drugi! Fuj, vol zarukani! Takrat pa je Pafi zagledal, da se bližata hlevu gospodar in Žgajnarjev Tone. »Vol,« je rekel Pafi strupeno. »Gospodar te prodaja Žgajnarjevemu Tonetu, da te odpelje v mesnico.«

»Živijo, živijo, živijo!« so zavpile živali, ki so imele vola

že čez glavo dovolj. In že sta prišla v hlev gospodar in Žgajnarjev Tone.

»Premišljam, da bi ga prodal,« je rekel kmet Žgajnarjevemu Tonetu in potrepljal vola po vratu. »Zdi se mi, da nekako zatira druge živali, da se manj redijo.«

»Ne, o, ne!« je zamukal vol in izbuljil oči, da so mu narasle kot žogice za tenis. Pa tudi Pafijeve oči so bile kot dva okrogla gumba, kajti to, da kmet prodaja vola, si je gladko izmislil iz čiste maščevalnosti.

»Ne vem, cena še raste,« je rekel Žgajnarjev Tone. »Saj, in krme ima tudi dovolj,« je rekel kmet in spet potrepljal vola po vratu.

»Mogoče se bo pa še spremenil,« je menil Žgajnarjev Tone.

»O! Seveda se bom spremenil!« je zavpil vol in njegove oči so bile že skoraj – no, malce pretiravam – ampak res so bile že skoraj kot nogometna žoga.

No, takrat kmet vola ni prodal in vol je bil nekaj dni kar bolj pohleven. To je opazil tudi Švigljev Mirkec, ki je bil

res bistra miška. Svojo misel je zaupal Pafiju: »Zanimivo, kdaj postanejo velike živine uvidevne!«

Vprašanja:

- ♥ Zakaj je kmet postavil Pafijevo hišico v hlev?
- ♥ Zajah se Pafi ni preveč dobro razumel z volom?
- ♥ Zakaj se je vol prestrašil?
- ♥ Ali se je vol po dogodku, ko bi ga kmet skoraj prodal, kaj spremenil?

Hitri in vedoželjni, lahko naredijo še naslednjo nalogo:

Odgovore na vprašanja tudi zapišete v zvezek za slovenščino. Pišete v celih povedih in pazite na veliko začetnico ter končno ločilo (piko).